



Szabó J. Róbert lelkipásztor | 2020.12.25. Karácsony 1.

MIRE NEVEL ISTEN?

Titusz 2,11-14.

Kedves Testvérek!

1.

Érdekes, hogy az őskeresztények **NEM ÜNNEPELTÉK** a karácsonyt. A Megváltó születésének ünneplése csak a kereszténység államvallássá válása után lett hivatalos ünnep a Római birodalomban. **MIÉRT?** A válasz egyszerű, az első keresztény nemzedék jobban izgatta Jézus halála, feltámadása, és második visszajövele, mint születése. Ez utóbbit – Jézus második visszajövetelét – úgy várták, mintha az még az ő életükben bekövetkezne.

Na, ez a karácsonyi igehirdetés is **JÓL KEZDŐDIK!** Jön egy pasas, ráadásul egy lelkész, és azzal kezdi, hogy ne ünnepeljük a karácsonyt, vagy legalábbis ne ezen a napon: december 25-én! Hát, ez a pasas, azaz én, nem ezeket akarom mondani! Inkább csak arra akarom a figyelmeteket ráirányítani, hogy Jézus megtestesülését, Isten emberré születését **LÁSSUK** a helyén: Isten nagy üdvtervének egészében!

Mert gyakran elfelejtjük, hogy ez a világ, amelyben élünk Jézus két megjelenése: a *karácsony* és *Jézus második visszajövele* között él. Mi már **NEM** karácsonyra várunk! A Szabadító megszületett, eljött ebbe a világba, győzelmet aratott a kereszten, feltámadt, felment a mennybe, ott ül az Atya Isten jobbján, és most is közöttünk munkálkodik Lelke által. Ezek **ÜDVTÖRTÉNETI TÉNYEK!** De az emberiségre – akár tudja, akár nem számol vele - még vár valami. Valami, ami még nem lett valósággá! Mi ez? Olvassuk újra Jézus szavait! **»És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel.«** Lk. 21,27.

Ezen a karácsonyon egy olyan bibliai verset hoztam elétek, ami csodálatosan összekapcsolja Jézus két megjelenését: az elsőt, amire most, karácsonykor emlékezünk, és azt a másodikat, amit gyakran elfelejtünk, Jézus második visszajövetelét!

OLVASSUK EL A TITUSZHOZ 2,11-14 VERSEIT!

2.

Ezekben a versekben az apostol csodálatosan összekapcsolja tehát Jézus két megjelenését – az első karácsonyt: **»Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek«**, és a másodikat Jézus visszajövetelét: **»várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését.«**

Pál apostol Jézus Krisztus két megjelenéséről szóló üzenete közé ékeli be ezt a figyelmeztetését: **»és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban.«**

Egyetértek azokkal, akik azt mondják, hogy a keresztény élet két **MOTIVÁLÓ** erejét adta elénk Pál! Mert mi más adna erőt, biztatást, mi nevelne és ösztönözne bennünket szent

életre, a keresztyén hit igazságaihoz való ragaszkodásra, mint ez a kettő: (1) **ISTEN EMBERRÉ LETT**, az üdvözítő kegyelem megjelent a világban és (2) az a meggyőződésünk, hogy **JÉZUS ÚJRA VISSZAJÖN** majd, amikor majd »mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszt.« ^{2Kor. 5,10.}

3.

Azt írja Pál, hogy Jézus Krisztus két megjelenése »nevel« bennünket. Az apostol általa használt szóból származik a mi pedagógus szavunk is. Ez a szó a gyermeknevelés és a tanítás szava, ami többet jelent, mint ismeretek átadását. A nevelés – így határozza meg ezt a nevelés tudománya – »értékátadó, értékrendszert kialakító, fejlesztő folyamat, melynek célja, hogy a tanítvány életfeladatai megoldására képessé tegye«. A nevelés nem a fejet célozza, nem csupán információkat ad át, hanem a szívet, vagyis az egész személyiséget akarja formálni, megjobbítani és gazdagítani.

És nem **UGYANERRŐL** beszél Pál apostol? Jézus aláztos és dicsőséges megjelenése két fontos dologra nevel bennünket: (1) *a hitetlenség megtagadására* és (2) *a józan, igazságos és kegyes életre*.

4.

EVEZZÜNK MÉLYEBBRE és nézzük meg mit értsünk ezek alatt!

(1.) Mit jelent először is **MEGTAGADNI A HITETLENSÉGET**? A *hitetlenség* az, amikor valaki úgy él, hogy nem számol Isten létezésével. Megtagadni a hitetlenséget annyit tesz, hogy hiszek Istenben és hiszek Istennek. **TUDOM**, hogy amit kijelentett az a valóság. Úgy élek, hogy tudom van Gazdája ennek a világnak. **VALLOM**, hogy a Gazdának gondja van a maga világára. **ISMEREM** ezt a Gazdát, az ő szándékait, és **BIZONYOSSÁGOM**, hogy a Gazda szeret, valamint minden az Ő szeretetéből fakad. *Tudom, vallom, ismerem, bizonyosságom*, még akkor is, ha minden az ellenkezőjéről beszél. *Tudom, vallom, ismerem, bizonyosságom*, ha fejetetejére áll is a világ, mint ebben az évben.

(2.) Mit jelent: **JÓZANUL, IGAZSÁGOSAN ÉS KEGYESEN ÉLNI EBBEN A VILÁGBAN**? Ha tudom, vallom, ismerem és bizonyosságom, hogy Isten szeret, és mindenben és **MINDENNEL** az én javamat szolgálja, akkor nem kell félnem sem a jelentőtől, sem a jövődőtől. Ez a világ nem egy boldog beteljesedés, hanem Isten ítélete felé halad.

Ezért van **SZÜKSÉG** arra, hogy keresztyénként józanul, Isten igazságához és akaratához ragaszkodva, belé vetett bizalommal éljenek a sok önmagától elszállt, a technikai és tudományos fejlődéstől megittasodott, a világi gyönyörökben, élményekben és jólétben kéjelgő ember tömegben.

Pál máshol is erre figyelmezteti Krisztus követőit: Ef. 5,8 – »**éljete**tek úgy, mint a világosság gyermekei.« Ef. 5,15-17 – »**Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. Éppen ezért ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.**« Fil. 2,14-16 - »**Zúgolódás**

és vonakodás nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban, ha az élet igéjére figyeltek.«

5.

Mi már nem ünnepelhetjük úgy a karácsonyt, ahogyan az angyalok, a pásztorok, Mária és József, az agg Simeon és Anna ünnepelték! Mi már nem annak beteljesedésére vágyakozunk és várakozunk, aminek boldog beteljesedését ők átélhették. De megtanulhatjuk abból az első karácsonyból azt, hogy milyen bizonyos, hogy a Fiú, az Ige megtestesült, olyan bizonyos az, hogy Fiú, aki az első karácsonyon eljött a világba, vissza is fog jönni, pontosan úgy, ahogyan azt ígérte!

Hogyan is fejeződik be a Biblia? Egy felszólítással: **»Jöjj! Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!«** Jézus megtérésre hív mindannyiunkat! Egy figyelmeztetéssel: **»Bizony, hamar eljövök.«** Közeledik ennek beteljesedése! Félünk ettől az Úr visszatérésének napjától? Kétségbeessünk? Ha Krisztusban Isten megváltott gyermekeivé lettünk, nincs miért félnünk és nincsen miért kétségbeesnünk! Akkor boldog örömmel zenghetjük mi is a megváltottakkal együtt: **»Ámen. Jöjj, Uram Jézus!«**